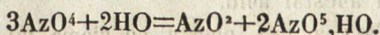
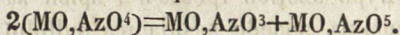

de prisos, atunci produce deutoxidul de azot care se degață, și acidul azotic:

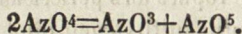

Dacă apa este amestecată în mică proporție cu acidul hypo-azotic, atunci se formează înloc deutoxidul de azot și acidul azotic; dar acidul acesta din urmă, aflându-se concentrat, poate dizolva acidul hypo-azotic și produce fețe viștă, galben, verde, care se dobîndesc d'a dreptul făcîndu-se reacție acidul hypo-azotic în acidul azotic.

Acidul hypo-azotic, în contactul său cu vasele, nu se descompune ca acizii ordinarii; acest acid se descompune, și de aceea are unele amestecături de azotit și de azotat:

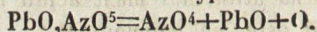
De aceea acidul hypo-azotic se privește ca un acid însoțit, format prin combinația acidului azotic și a acidului azotos:

Compoziția. — Acidul hypo-azotic este format, în din sare, de:

Azotul	30,44
Oxigenul	69,56
	<hr/>
	100,00

Preparația. — În laboratoriu se prepară mai ușor acidul hypo-azotic înloczîndu-l la puțin azotatul de plumb, care se descompune atunci în oxigen și în oxidul de plumb și în acidul hypo-azotic:

Mai întîi trebuie să se ia de tot azotatul de plumb, care redă tot-d'una apă interpusă între cristalele sale.

Sarea aceasta se introduce într'un corp de plumb să se dizolve puțin în apă, care conține puțin azotat de plumb înloczîndu-l cu o amestecătură refrigerantă: acidul se condensează în recipient și formează lichid galben.

Dar, după observațiile D. Peligot, orîcî se va căuta să se gătească, mai puțin este ca să se gătească de tot azotatul de plumb; de aceea acidul hypo-azotic dobîndit prin metoda aceasta este tot-d'una lichid, și nu poate nici